

Piotr Mitura

Mielec, st. 16, gm. loco, woj.
rzeszowskie, AZP 98-71/4

Informator Archeologiczny : badania 27, 57-58

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szczy. Cmentarzysko grobów książęcych z okresu wpływów rzymskich i osada kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko zlokalizowane jest w prywatnym lesie Kazimierza Kolczyka, ok. 1000 m na południe od centrum wsi Lešno. Przed rozpoczęciem badań na powierzchni widoczne były fragm. zrujnowanych kolistych konstrukcji kamiennych oraz niezbyt głębokie wkopy nowożytnie. Stosunkowo gęsty las posadzony został tam w początku lat 50. Podjęte prace badawcze miały na celu rozpoznanie stanowiska przy minimalnej liczbie wyciętych drzew (warunek postawiony przez właściciela).

Przyjęto założenie, że znajdujące się na powierzchni kamienie pochodzą z obstawy wieńca kamiennego. Wykop o wymiarach 25 x 2,5 m wytyczono w domniemanym centrum wieńca. W wykopie tym uchwycono zarys fragm. jamy grobowej, którą następnie całą odsłonięto. Na głębokości ok. 40 cm od powierzchni jama mierzyła 480 x 260 cm. Południowy jej kraniec miał wyraźnie ciemniejsze zabarwienie i, jak się okazało w czasie dalszej eksploracji, przecinał zaciemnienie wokół pieca kopułowego? z wczesnej fazy kultury wielbarskiej (B₂). W centrum jamy grobowej początkowo znajdowały się nieregularne konstrukcje kamienne, które na większej głębokości (ok. 1 m) nabrały regularnego kształtu i, jak się później okazało, były wynikiem zasypania wkopu rabunkowego. Na głębokości ok. 220 cm od powierzchni uchwycono zarys trumny obstawionej kamieniami. Część północna wypełniska trumny była wyrabowana, na co wskazywały nieliczne zachowane fragm. kości, wyraźnie przemieszane i znajdujące się w układzie nieanatomicznym, oraz fragm. rozbitych naczyń. W południowej części wypełniska trumny widoczne były ślady po kościach nóg. W pobliżu stóp znajdowały się 2 nienaruszone naczynia gliniane XIII i XVI grupy R. Schindlera. Nieco powyżej stóp znajdowały się dwie koliste zapinki ze srebra, służące zapewne do zapinania rzemieni przy „butach”. Na wysokości pasa znajdowało się uszkodzone brązowe zakończenie pasa. Na wysokości dłoni wyprostowanej prawej ręki znajdowały się 2 złote pierścionki typ 10 wg Beckmann. Odkryty grób niewątpliwie należał do grobów typu książęcego, na co wskazują rozmiary komory grobowej, średnica zrekonstruowanego wieńca (24 cm) oraz zachowane elementy wyposażenia.

Obiektem zasługującym także na uwagę wydaje się wspomniany wyżej piec o wymiarach 150 x 200 cm, w wypełnisku którego znaleziono ułamki ceramiki kultury wielbarskiej. Całe stanowisko rokuje duże nadzieje na odkrycie następnych grobów i obiektów osadniczych.

Planuje się kontynuację badań.

Lutcza, st. 24, gm. Niebylec, woj. rzeszowskie — patrz: wczesna epoka brązu

Mielec, st. 16
gm. loco, woj. rzeszowskie
AZP 98-71/4

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej, łużyckiej, trzcienieckiej, wczesnego średniowiecza. Ślady osadnictwa kultury chojnicko-pieńkowskiej, osadnictwa paraneolitycznego, kultury pucharów lejkowatych, kultury mierzanowickiej.

Prace w 1993 r. koncentrowały się w części południowo-wschodniej stanowiska. Przebadano łącznie 350 m², odkrywając 40 obiektów, w tym 26 jam, 13 palenisk i ślad po chacie. Dwie jamy pochodzą z późnych faz wczesnego średniowiecza, 3 zaliczono do grupy tarnobrzesckiej, 2 do kultury trzcienieckiej. Pozostałe obiekty należą do kultury przeworskiej. Najbardziej interesujący jest rząd palenisk o regularnych wymiarach i odstępach między

nimi. Sugeruje on planowy układ osady. Obok tego w warstwie ornej oraz w wypełniskach obiektów młodszych wystąpiły materiały z okresu mezolitu, neolitu (kultura pucharów lejkowatych, kultura ceramiki grzebykowo-dołkowej), wczesnej epoki brązu (kultura mieżanowicka).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

Modrzyca, st. 2 i 8, gm. Otyń, woj. zielonogórskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Mutowo, st. 2
gm. Szamotuły, woj. poznańskie**

Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach

Badania prowadził mgr R. Pietrzak przy współpracy mgr P. Pawłaka. Finansowane przez Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej, elementy osadnicze z okresu wpływów rzymskich oraz wczesnego średniowiecza.

Kontynuowano badania ratownicze rozpoczęte w 1987 r. Wykopy o łącznej powierzchni 495,75 m² zlokalizowano w południowym sektorze stanowiska. W trakcie prac wykopaliskowych zarejestrowano 150 obiektów archeologicznych (105 jam postępujących, 14 jam, 17 palenisk, 4 elementy konstrukcji naziemnych, 7 grobów jamowych bezpopielnicowych oraz 3 groby jamowe popielnicowe).

Groby ciałopalne ze względu na wyposażenie (zapinki brązowe A II, A III 61, żelazną sprzączkę do pasa, kościane grzebienie, klamerkę esowatą) można datować na fazy B₂-B₂/C₁ wczesnego okresu wpływów rzymskich. W trakcie badań nie wyjaśniono funkcji licznie występujących palenisk, które być może należy łączyć z nekropolą kultury wielbarskiej. Zarejestrowano również warstwę kulturową, którą ze względu na jednorodny materiał ceramiczny, a także brązową zapinkę A V 120 można łączyć z kulturą wielbarską.

W północnej strefie rozpoznanego wykopaliskowo obszaru zarejestrowano wczesnośredniowieczną warstwę kulturową. Pozyskane z niej liczne fragm. naczyń ceramicznych są datowane na XI w. Prawdopodobnie należy łączyć ją z osadą targową, tzw. Starymi Szamotułami.

Materiały przechowywane są w Muzeum-Zamku Górków w Szamotułach.

Badania będą kontynuowane.

Mysławczyce, st. 1, gm. Proszowice, woj. krakowskie — patrz: wczesna epoka brązu

**Namysłów, st. 69
gm. loco, woj. opolskie
AZP 80-35/85**

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Andrzej Kosicki (autor sprawozdania). Kierownik zadania badawczego — prof. dr hab. Bogusław Gediga. Konsultacja — prof. dr hab. Grzegorz Domański. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Namysłowie. Stanowisko wielokulturowe. Osada ze starszego okresu epoki brązu (kultury mogiłowe), środkowego okresu epoki brązu po okres halsztacki epoki żelaza — IV w. p. n. e. (kultura łużycka), późnego okresu przedrzymskiego —